

RATKAISKOOT TYÖLÄISET

Venäjän ja erikoisesti Pietarin sosialidemokraattisen proletariaatin edessä on mitä färkein kysymys, miten on suoritettava lähin poliittinen kampanja Valtakunnanduuman suhteen. On itsestään selvää, että yhtenäiselle sosialidemokraattiselle puolueelle tämä kysymys *lähimmästä* kampanjasta asetetaan vain Yhdistävän edustajakokouksen päätöslauselman *rajoissa*.

Pietarin sosialidemokraattiselle proletariaatille on suositeltu *kahta* kampanjasuunnitelmaa: toista Keskuskomitean päätöslauselmassa, toista Pietarin komitean päätöslauselmassa. Olemme jo julkaisseet nämä molemmat päätöslauselmat „Vperjodin”¹⁴⁰ 2. numerossa * ja nyt aiomme pysähtyä käsittelemään niiden välistä oleellista eroa sisällön kannalta. Keskuskomitean päätöslauselman pääpykälä kuuluu näin: „me tulemme tukemaan Duuman kaikkia sellaisia askeleita, joiden tarkoituksena on nykyisen ministeristön kukistaminen ja Duuman nimittämän ministeristön pystyttäminen sen tilalle, pitäen tätä vaihtoa ehtona, joka edistää perustavan kokouksen koollekutsumista”. Pietarin komitean päätöslauselmassa ei puhuta mitään tällaisen vaatimuksen tukemisesta, siinä päähuomio kohdistetaan hallituksen harjoittamaan herjaukseen, Duuman voimattomuuteen, siihen, että Työryhmän on käännyttävä kansan puoleen, että edessä

* Ks. tätä osaa, ss. 485—486. *Toim.*

on väistämättä uusi taistelu, jota työläisten ja talonpoikain on yhdessä käytävä.

Niinpä siis tärkein kiistakysymys on seuraava: onko tuettava Duuman askeleita, joiden tarkoituksena on kadettiministeristön muodostaminen, vai eikö niitä ole tuettava. Keskuskomitean päätöslauselmassa ei asiaa sanota selvästi, kun siinä puhutaan „Duuman nimittämästä ministeristöstä”. Mutta kaikki tietävät ja koko liberaalis-porvarillinen lehdistö korostaa, että itse asiassa kysymys on juuri Duumalle mieluisen ministeristön, s.o. kadettiministeristön, nimittämisestä korkeimman vallan toimesta. Vain tässä mielessä voivat työväenluokan laajat joukotkin käsittää Keskuskomitean päätöslauselman.

Voiko sosialidemokraattinen proletariaatti tukea vaatimusta, että korkein valta nimittäisi kadettiministeristön? Ei, ei voi. Kadettiministeristö voi olla vain sosialistisia työläisiä vastaan ja vallankumouksellista talonpoikaistoa vastaan tähdätty itsevaltiuden ja liberaalisen porvariston välinen *lehmäkauppa*. Sosialidemokraatit käyttävät tietysti kaksinkertaisella voimalla hyväkseen sitä uutta tilannetta, mikä sellaisen lehmäkaupan seurauksena syntyy; sosialidemokraatit punnitsevat tarkalleen taktiikkansa, jos tämä lehmäkauppa edes väliaikaisesti helpottaa taistelua vapauden ja sosialismin puolesta. Tätäkin lehmäkauppaa, joka on suunnattu vallankumousta vastaan, me koetamme käyttää vallankumouksen hyväksi. Mutta me emme voi *kannattaa* lehmäkauppaa, jota *porvarit ja virkamiehet* hierovat *kansan selän takana*. Kansan tai proletariaatin kehoittaminen kannattamaan sitä merkitsee kansan tietoisuuden turmelemista, merkitsee sitä, että kansalta salataan totuus tämän lehmäkaupan *olemuksesta, sen vaarallisuudesta*, porvariston ja virkamieskunnan pyrkimyksestä *vaikeuttaa* siten perustavan kokouksen koollekutsumista.

Meidän on kehoitettava työläisiä ja talonpoikia taistelemaan eikä kannattamaan lehmäkauppoja. Vain vakava taisteluun valmistautuminen heikentää *todella* itsevaltiutta, vain taistelu on takeena siitä, että niin itsevaltiuden kuin porvaristonkin *kaikki ja kaikkinaiset* askelet tulevat todella hyödyttämään vallankumousta. Keskuskomitean päätöslauselma *on väärä*. Tietoiset sosialidemokraattityöläiset *eivät voi* hyväksyä tätä heille suositeltua päätöslauselmaa.

Nyt toinen kysymys. Eikö ole pakko hyväksyä tätä päätöslauselmaa kurin kannalta, sen merkiksi, että alistutaan edustajakokouksen tahtoon? Katsokaa Yhdistävän edustajakokouksen päätöslauselmaa, joka koskee Valtakunnanduuta, ja te näette, ettei siitä voida johtaa velvoitusta, että on tuettava kadettiministeristön muodostamisen vaatimusta, siinä ei ole *sanaakaan* Duuman „tukemisesta” yleensä. Tässä edustajakokouksen päätöslauselman se osa *kokonaisuudessaan*, jossa *määritellään* suhde itse Duumaan: „Sosialidemokratian on: 1) *käytettävä* suunnitelmallisesti kaikkia niin hallituksen ja Duuman välillä kuin myöskin itse Duuman sisällä syntyviä selkkauksia tarkoituksena laajentaa ja syventää vallankumousliikettä, ja sitä varten on: a) pyrittävä *laajentamaan ja kärjistämään näitä selkkauksia* siinä määrin, että se antaisi mahdollisuuden tehdä ne nykyisen poliittisen järjestelmän *kukistamiseen* tähdättyjen *laajojen joukkoliikkeiden lähtökohdaksi*; b) koetettava jokaisessa määrätyssä tapauksessa sitoa liikkeen poliittiset tehtävät työläis- ja talonpoikaisjoukkojen yhteiskunnallistaloudellisiin vaatimuksiin; c) harjoittamalla laajaa agitaa-tiota kansanjoukkojen keskuudessa *vallankumouksellisten vaatimusten* esittämiseksi Valtakunnanduumaalle — järjestettävä *Duuman painostamista ulkoakäsin* tarkoituksena *vallankumouksellistaa* sitä. 2) Suunnattava tätä omaa *sekaantumistamme* sillä tavalla, että nämä kärjistyvät selkkaukset: a) osoittaisivat joukoille kaikkien porvallisten puolueiden epä johdonmukaisuuden, puolueiden, jotka ottavat tehtäväkseen esiintyä Duumassa kansan tahdon ilmaisi-joina, ja b) saisivat laajat (proletariaatin, talonpoikaiston ja kaupungin pikkuporvariston) joukot tajuamaan *Duuman täydellisen kelvottomuuden* edustuslaitoksena ja sen, että yleiskansallisen perustavan kokouksen koollekutsuminen on välttämätöntä” j.n.e.

Alleiviivaamistamme kohdista näkyy selvästi, ettei Keskuskomitean päätöslauselma kadettiministeristöä koskevan vaatimuksen kannattamisesta suinkaan vastaa edustajakokouksen päätöslauselmaa, vaan vieläpä on suoranaisesti *ristiriidassa* sen kanssa. Kadettiministeristövaatimus *ei ole vallankumouksellinen* vaatimus. Se *heikentää ja hämää* Duuman kanssa ja Duuman sisällä syntyviä selkkauksia, se jättää varjoon Duuman kelpaamattomuuden j.n.e., j.n.e.

Lisäämme vielä, että edustajakokouksen päätöslauselmassa ei *kertaakaan* puhuta Duuman „tukemisesta”, vaan ainoastaan „painostamisesta”, „hyväksikäyttamisestä”, „sekaantumisesta”.

Johtopäätös siitä on selvä. KK:lla *ei ole kerrassaan mitään oikeutta* vaatia puolueen järjestöjä hyväksymään KK:n päätöslauselmaa kadettiministeristön muodostamista koskevan vaatimuksen kannattamisesta. Kaikkien puolueen jäsenten *velvollisuutena* on suhtautua tähän kysymykseen täysin itsenäisesti ja kriittisesti sekä antaa hyväksymisensä sille päätöslauselmalle, joka heidän mielestään *oikeammin* ratkaisee kysymyksen Yhdistävän edustajakokouksen päätösten puitteissa. Pietarin sosialidemokraattiset työläiset tietävät, että koko puolueen organisaatio rakentuu nyt *demokraattisesti*. Se merkitsee, että *kaikki* puolueen jäsenet osallistuvat toimihenkilöiden, komiteain jäsenten y.m. vaaleihin, että *kaikki* puolueen jäsenet pohtivat ja *ratkaisevat* proletariaatin poliittisia kampanjoita koskevia kysymyksiä, että *kaikki* puolueen jäsenet *määräävät* sutunnan puoluejärjestöjen taktiikalle.

Olemme varmoja, että Pietarin sosialidemokraattinen proletariaatti suhtautuukin näin kiistanalaiseen kysymykseen, harkitsee sen kaikin puolin, perusteellisesti, asiallisesti ja tekee itsenäisesti päätöksen: *onko kadettiministeristövaatimusta kannatettava vai ei?*

Pietarin työläiset eivät salli millään sofismeilla, s.o. millään ilmeisen valheellisilla perusteluilla, estää itseään käyttämästä tuota *oikeuttaan*, tuota sosialidemokraattista ja puolue*velvollisuuttaan*. Me vain lyhyesti mainitsemme näistä sofismeista. L. Martov sanoo „Kurjer” lehdessä (№ 13): älkää kurin nimessä panko sekaisin KK:n poliittista kampanjaa. Se on sofismia. Mikään kuri ei velvoita puolueen jäseniä allekirjoittamaan sokeasti kaikkia KK:n laatimia päätöslauselmaehdotuksia. Missään maailmassa ei ole milloinkaan ollut sellaisia sääntöjä, että puoluejärjestöt luopuisivat harkintaoikeudestaan ja muuttuisivat KK:n päätöslauselmien *allekirjoittelijoiksi*. L. Martov sanoo: menshevikit alistuivat boikottikysymyksessä, alistukaa te nyt. Se on sofismia. *Kaikki me* alistuimme edustajakokouksen päätöksiin. *Kukaan meistä* ei kehoittanut taistelemaan Duuman vaaleja vastaan eikä sosialidemokraattien

parlamenttiryhmän nimittämistä vastaan. Me alistuimme ja edustajakokouksen tahtoa noudattaen luovuimme boikotista. Mutta meillä on oikeus ja olemme velvollisia taistelemaan *edustajakokouksen päätösten puitteissa* kadettiministeristön tukemista vastaan, *jota mikään edustajakokous ei ole meille määrännyt*. L. Martov kiertää asian olemuksen pelkillä peloittavilla sanoilla ja syyttämällä panettelevasti desorganisaattoreiksi. Hän ei hiiskahtanutkaan siitä, onko KK:n päätöslauselma ristiriidassa edustajakokouksen päätöksen kanssa. Hän ei hiiskahtanutkaan *opposition* oikeudesta, s.o. *jokaisen* puoluejärjestön oikeudesta kiistää edustajakokouksen tahdonilmaisun rajoissa KK:n taktiikkaa ja oikaista sen poikkeamia ja virheitä. Sen tähden me vastaamme tyynesti Martoville: desorganisaattori on se, joka rikkoo puoluejärjestöjen laillisia oikeuksia.

Me toteamme rauhallisesti sen, että menshevikitkään (ks. samassa numerossa julkaistua tov. Vlasovin¹⁴¹ kirjettä toimitukselle) eivät ole samaa mieltä kadettiministeristön tukemisesta. Jopa toveri Rjanshevkin „Kurjerin” 13. numerossa kutsuu *„työväenryhmää ja Työryhmää”* „taistelemaan kaikin voimin” kokoontumisvapautta koskevaa kadettien lakiehdotusta vastaan, s.o. hän ehdottaa *puhtaasti bolshevistista* taktiikkaa, *joka sulkee pois* noiden samaisten kadettien ministeristön tukemisen.

Kun Viipurinpuolen piirikomitea esittää yleiskaupunkilaisen konferenssin koollekutsumista ja samalla vaatii, että edustajat siihen valittaisiin „tekemättä mitään eroa fraktioiden välillä, s.o. *ilman mitään väittelyä*” — käsittelemättä sitä, mistä kiistellään!! — niin tietysti Pietarin sosialidemokraattiset työläiset vain naureskelevat tuolle päätökselle. Tietoiset työläiset eivät tule koskaan ratkaisemaan tärkeätä kysymystä *käsittelemättä* sitä. Eivät mitättömät sanat jostain „räikeydestä” käsittelyssä, ei L. Martovin itku jonkin häntä loukanneen jyrkkyyden vuoksi eivätkä samaisen L. Martovin tai kenen hyvänsä muun esittämät kahtijakaantumisuuhkailut voi pakoittaa työläisiä luopumaan kysymyksen *itsenäisestä* ratkaisusta. Kahtijakaantumisuuhkailut, kahtijakaantumisen provosoiminen on kelvoton menetelmä, joka ilahduttaa vain porvaristoa (ks. „Duumaa” № 29). Työläiset tulevat *enemmistön päätöksellä* ratkai-

semaan kysymyksen kadettiministeristön tukemisesta ja saavat aikaan sen, *ettei* kukaan, ei edes Keskuskomiteakaan, *rohkene ajaa karille heidän päätöstään*, Yhdistävän edustajakokouksen päätösten *pohjalla* tehtyä täysin vapaata, täysin itsenäistä, täysin lainmukaista päätöstä.

„Vperjod” № 6,
kesäkuun 1 pnä 1906

Julkaistaan
„Vperjod” lehden tekstin mukaan
